

fra, hvad der ogsaa er blevet udtalt fra flere Sider, at dette Forslag vil blive henvisst til et Udvalg, og om end Tidspunktet for en Revision af Loven ikke er kommet, vil der jo dog sikkert blive samlet og bearbejdet et Materiale, som vil have Betydning for en kommende Revision. Jeg vilde da gerne tillade mig at henlede Opmærksomheden paa det første Punkt i Lovforslaget, angaaende Medaillemand og dem, som have Medaillen for ædel Daad o. s. fr. Mig forekommer der at være af mulig Grund til at privilegere disse Folk for andre. Man opmuntret derved Folk til at øve saadan Daad, og det forekommer mig, at Tiden i det hele er saa lidt uegennyttig og gaar saa lidt i Retning af at bringe Ofre, at der er god Grund til at give de her omhandlede Personer en Særstilling. Der er jo ikke Tale om at fritage dem for noget som helst frænkende, men kun om at fritage dem for Fattighjælpens Virkning.

Gad: Jeg har forlangt Ordet for at omtale væsentlig det samme Punkt, som nu blev berørt af det ærede Medlem for Maribo Amts 3dje Valgkreds (M. Madsen). Men jeg maa tilstaa, at jeg er af en fuldkommen modsat Mening af den, det ærede Medlem udtalte. Jeg forlangte netop Ordet for at udtale, at det, at Folk have Krigsmedaillen, efter min Overbevisning paa ingen Maade er noget, som kan give Anledning til, at de skulle indtage en Særstilling. Man maa nemlig huske paa, at Krigsmedaillen paa ingen Maade er uddelt efter saadanne Negler, som f. Eks. den, at enhver, som har Krigsmedaille, har deltaget i et Slag eller paa anden Maade været udsat for særlig Fare i Krigen. Krigsmedaillen er heller ikke uddelt paa den Maade, at enhver, som har været Soldat i Krigen Tid og altsaa har været udsat for at kommanderes baade det ene og det andet Sted hen, har faaet en saadan Medaille. Nej, Krigsmedaillen er uddelt paa den Maade — og det gælder vistnok baade Landhæren og Søhæren — at den er tildelt enhver, der har været kommanderet paa Kantonement eller Feltfod, med andre Ord: Enhver, der har været kommanderet uden for Sjælland, har faaet Krigsmedaillen, medens de, der have gjort Tjeneste i tekniske Baaben her paa Sjælland, ikke have faaet Medaille. Jeg kender Eksempler — jeg kunde tage et Eksempel fra dette Ting endog saa, men jeg skal dog ikke gøre det — paa Folk, som ikke kunde faa Krigsmedaillen, fordi de have gjort Tjeneste i tekniske Baaben, og som for øvrigt have været blandt Hærens dygtigere Kræfter, men jeg har paa den

anden Side ogsaa kendt Folk, der have været udkommanderede som Trainkuffe i Nyborg og ligget der et Par Maaneder eller maasse endog saa kun 14 Dage og saa ere blevne fasserede, som have faaet Krigsmedaillen. Jeg henlede blot Opmærksomheden derpaa, thi uden Hensyn til min Overbevisning om, at Loven om Alderdomsunderstøttelse ikke vil blive revideret paa en saadan Maade, som her er antydet, nemlig paa et enkelt Punkt, men ventelig vil blive og ogsaa bør blive taget for i sin Helhed, vil dette Spørgsmaal, om Folk have faaet Krigsmedaille eller ikke, paa ingen mulig Maade kunne afgive nogen fornuftig Grund til at behandle dem paa anden Maade end alle andre.

M. Nielsen: Jeg er enig i den Betragtning, at Tiden ikke er inde til at revidere Alderdomsførgjælseloven, og jeg skal derfor ikke komme ind paa Betragtninger over Alderdomsførgjælseloven og heller ikke over dette Forslag, hverken i Almindelighed eller i Enteltheder, saa meget mere, som den ærede Forslagsstiller selv mente, at der næppe kommer noget Resultat ud deraf i denne Samling. Det, der gav mig Anledning til at begære Ordet, var en kort Udtalelse fra det ærede Medlem fra Nørresundby (S. R. Barsen). Det ærede Medlem fra Nørresundby pegede paa et Forhold, som han fandt, det var særlig værdt at have sin Opmærksomhed rettet paa. Jeg finder herved Anledning til at spørge det ærede Medlem, om det er den eneste Svagheit ved Alderdomsunderstøttelsesloven, som han har fundet opdage. Det er dette korte bestemte Spørgsmaal, jeg vil rette til det ærede Medlem. Det har sin store Interesse for mig i alt Fald, og jeg tror ogsaa for Landet, at saa at vide, om denne Brøst, som han har fundet ved Alderdomsunderstøttelsesloven, er det eneste svage Punkt. Jeg skal ikke udtale mig om de andre Brøst, de andre Ulemper, som jeg finder, den har. Jeg sad, da Loven behandlede og vedtoges, her i Folketinget, og min Stilling til denne Sag er tilstrækkelig bekendt. Jeg har ikke haft nogen som helst Anledning til at ændre min Opfattelse af Alderdomsunderstøttelsesloven. De Brøst, som vi den Gang saa, den havde, have vist sig i Praxis at være til Stede i en højst sørgelig Grad. Naar det ærede Medlem fra Nørresundby vilde gøre sig lidt vittig over for den ærede Forslagsstiller i Anledning af, at han som Fredsven kunde foreslaa, at Krigerne skulde have Fortrinsret her paa dette Omraade, saa mener jeg, at den Vittighed var ret ilde anbragt. Man kan godt være Fredsven, arbejde paa, at